

5. Má-li se ohledati věc, která dle udání dokazovatelových jest v držení odpůrcově neb v uschování veřejného úřadu nebo notáře, jest předsejít jako při důkazu listinami dle §§ 301, 303—307 nov. s. ř. (viz čl. Listiny, VIII, 4.). Odchyłka jest pouze ta, že posouzení, jaký vliv má okolnost, když předložení nebo vydání věci odpůrcem bylo odepřeno nebo věc úmyslně neb z podnětu odpůrcova odstraněna nebo pokažena, nebo když výpověď o tom byla odepřena, ponecháno jest volnému uvážení soudcovu (§ 369 nov. s. ř.). Tato povinnost ediční vztahuje se však jen na věci hmotné a nikoli snad na osoby neb jich stav.

6. Výsledek ohledání zapíše se do protokolu jednacího, koná-li se ohledání při ústním přelíčení, jinak sepíše se o něm zvláštní protokol, v němž udati jest, zda-li a které strany ohledání přítomny byly a zda-li a které námitky při výkonu činěny byly, neb zda-li snad proti sepsanému protokolu odpor podán byl (§ 370 nov. s. ř.).

7. Proti usnesením a opatřením při provádění ohledání učiněným není samostatného prostředku opravného, a lze je vzít v odpor jedině t. zv. stížností zachovanou, kterou spojití jest s odvoláním z rozsudku konečného.

Ohledání soudní (v řízení trestním).

I. Pojem.

Soudní ohledání v řízení trestním jest onen úkon procesný, jímž soudce ve formě zákonem předepsané snaží se vlastním smyslovým pozorováním přesvědčiti se o existenci nebo neexistenci určitých okolností pro rozhodnutí trestní věci důležitých. Ohledání má místo nejenom tenkrát, když trestný čin zanechal stopy na místě nebo osobě (§ 98 tr. ř.), nýbrž i ve všech jiných případech, kde soudce by mohl smyslovým pozorováním seznati okolností pro vyšetřování rozhodnou (§ 116 tr. ř.).

II. Předmětem ohledání mohou býti osoby i věci, a každý jest povinen, objeví-li se toho potřeba, dovoliti ohledání své osoby. (Také něm. ř. soud vyslovil se v tomto smyslu ve svém roz. ze dne 11. června 1886, sv. XIV. č. 48, ačkoli něm. ř. tr., podobně jako rakouský, otázku tuto přímým předpisem nerozřešil.) Proti vzpírajícím se mají místo donucovací prostředky, jichž možno užití proti svědkům (§ 160 tr. ř.).

III. V přípravném řízení (v přípravném vyhledávání a vyšetřování) o zločinech a přečinech může ohledání předsevzít z pravidla toliko vyšetřující soudce, výjimečně soudy okresní v průběhu přípravného vyhledávání, je-li nebezpečí v prodlení (§ 89 odst. 2 tr. ř.). Též úřadů bezpečnosti může státní zástupce užití k předsevzetí ohledání, avšak jen tenkrát není-li přítomna soudní osoba k tomuto úřednímu výkonu povolána a jeví-li se nutnost okamžitého zakročení; avšak protokolu o tom sepsaného lze pod zmatečností jako průvodního prostředku užití jen tehda, když byl neprodleně sdělen vyšetřujícímu soudci, který má jeho formu a úplnost zkoušeti a po případě naříditi opakování nebo doplnění ohledání (§ 88 odst. tr. ř.). K ohledání předsevzatému v přípravném řízení dlužno přibrati dva soudní svědky (v řízení před okresními soudy o přestupcích soudních svědků třeba není, § 452 č. 3 tr. ř.), a jeví-li se to účelným k uznání předmětů nebo k nabytí vysvětlení též obviněného (§ 116 tr. ř.) Žalobce jest oprávněn ohledání býti přítomen a dávat při něm návrhy; má tudíž, ač není-li nebezpečí v prodlení, býti předem zpraven o před-

sevzetí ohledání (§ 97, odst. 2 tr. ř.). Také obhájci nemůže býti odpřeno účastenství při ohledání (§ 45 tr. ř.); byl-li obhájce již zřízen, má býti o jeho předsevzetí zpraven, ač není-li zvláštních důvodů proti tomu anebo nebezpečí v prodlení (§ 116 tr. ř.).

Zvláštní péči sluší věnovati sepsání protokolu o předsevzatém ohledání, jelikož opětné ohledání při hlavním přelíčení jest z pravidla již nemožné. Protokol musí býti tudíž tak sepsán, aby poskytoval úplného a věrného názoru na dotýčný předmět. K tomuto účelu dlužno připojiti k němu, je-li toho třeba, kresby, plány nebo nákresy; míra, váha, velikost a místní poměry musí býti označeny dle určitých a nepochybných měřítek (§ 117 tr. ř.). O ohledání v případě úmrtí srv. »Ohledání a pytlva mrtvol.«

IV. Výjimečně může se vyskytnouti i při hlavním přelíčení nutnost ohledání; toto může býti předsevzato buď sborovým soudem samým, a mají pak k němu býti přibráni žalobce i obžalovaný, resp. též jeho obhájce, nebo může předseda ustanoviti k tomu přisedícího soudu, který pak o tom má zprávu podati (§ 254, odst. 3 tr. ř.).

Ochrana vzorků.

Aby se tuzemskému průmyslu poskytla přiměřená ochrana vzhledem k novým vzorkům a modelům při výrobcích průmyslových užívaným a tím rozvoj průmyslu se podporoval, byl vydán cíś. patentem ze dne 7. prosince 1858 č. 237 ř. z. zákon k ochraně nových vzorků a modelů. Týž vstoupil v život dnem 1. března 1859, byl pak v §§ 4 a 6 zákonem ze dne 23. května 1865 č. 35 ř. z. způsobem níže naznačeným modifikován.

I. Pojem a rozsah práva na ochranu vzorků a modelů.

Vzorkem a modelem ve smyslu citovaného zákona sluší rozuměti každou předlohu na formu průmyslového výrobku se vztahující a k přenášení na něho způsobilou. Ochrana novému vzorku nebo modelu zákonem propůjčená záleží v tom, že ten, kdo vzorek resp. model buď sám nebo na svůj účet prostřednictvím někoho jiného původně k místu přivedl, jest po dobu zákonem vyměřenou a za šetření zákonných podmínek výhradně oprávněn užívatí jich k účelům průmyslovým. Toto právo lze úplně nebo z části na jiného přenéstí. Výhradné právo užívatí vzorků a modelů pozůstávajících toliko v napodobování samostatných děl uměleckých uznáno nebylo. Rovněž nepřísluší toto právo tomu, kdo takových vzorků nebo modelů buď z tuzemska nebo z ciziny bezprávným způsobem nabyl (§§ 1 až 3 cit. z.).

II. Trvání práva na ochranu vzorků a modelů.

§ 4 zák. ze dne 7. prosince 1868, kterýž ustanovoval, že výhradní právo užívatí vzorku (modelu) trvá po tři roky od okamžiku, kdy vzorek (model) v rejstřík byl zapsán, byl zrušen cit. zák. ze dne 23. května 1865, jenž prohlásil, že toto právo trvá nejvýše tři roky od té doby, kdy vzorek resp. model byl v rejstřík zapsán, v těchto mezích pak že ten, kdo o ochranu se uchází, má naznačiti dobu, po kterou ochrana trvati má; doba, za kterou bylo žádáno a která byla povolena, nemůže býti prodloužena.

III. Uložení vzorků a modelů.

Výhradného práva užívatí vzorku nebo modelu nabytí lze toliko:

1. řádným uložením jeho v kanceláři příslušné obchodní a živnostenské komory, kteréž se musí státi prve, než v obchod uveden byl produkt dle tohoto vzorku resp. modelu zhotovený, a